55

తీర్థపుట్రేకాలు

వెంకటరెడ్డి ఆఫీసువదలి తన ఇంటికి బయలుదేరేసరికి 5-30 గంట లయింది. ఆవేళే ముట్టిన నలభయి రూపాయల జీతం పక్క జేబులో బరువుగా ఉంది. ఎల్లాగయినా బ్రదుకు మొత్తంమీద బరువుగా ఉంది. తాలూకా కచ్చేరీలో గుమస్తాపని సృష్టిలో అతని నొక్కణ్ణీ కష్టపెట్టడానికి సృష్టించబడి ఉంటుందని అతని నమ్మకం. అంతులేని మడతకాగితాల దొంతరలు కట్టలు కట్టలుగా బల్లమీద చూస్తుంటే అతని మనస్సు దిగాలుపడిపోతుంది. అయితే ఎప్పుడూ దిగాలుపడే ఉంటుంది గనక అతని మనస్సు ఇంకో ఉద్వేగాన్ని ఎరగదు.

దారిలో గోపాలస్వామివారి ఆలయముంది. అన్నట్టు ఆవేళ పెద్ద తీర్థం ఉంది. జనం తండతండాలుగా పోతుంటే అతనికి ఆ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతడు రోజూ భక్తిగా అసలు గోపాల స్వామికి గుడి ఇవతలినించే దండం పెడుతుంటాడు. గుడిదగ్గర మలుపు తిరిగేచోట ఒకక్షణం ఆగి చేతులు జోడించి పెదవులు మెదిలించి మెల్లగా లెంపలు వాయించుకుంటాడు. ఆఫీసులో మాత్రం అతను అన్ని సంగతులూ మరచిపోతాడు. అతని మనస్సు

ఒక్క ఊహ అయినా లేకండా కాళీ అయిపోతుంది. లేకపోతే తీర్థం సంగతి ఎందుకు మరిచిపోయాడు! అతనికి ఆఫీసు విషయాల మీద అంత పెద్ద శ్రద్ధ లేదు. మరిచిపోవడం అతనికి అలవాటయిపోయింది.

రంగురంగుల చీరలు కట్టుకొని రకరకాల ఆడవాళ్లు ఒత్తుకుంటూ నవ్వుకుంటూ తీర్థం వేపు పోతున్నారు. ఇంత మంది ఆడవాళ్లు లోకంలో ఉన్నారని అతనికి వింతగా తట్టింది. తన ఇంట్లో ముసిలితల్లి తప్ప ఇంక లోకంలో ఆడవాళ్లు ఉంటారన్న సంగతి అతడు మరిచిపోయాడు.

గుడి ఇవతల చెరువులో ఆడవాళ్లంతా దిగి కాళ్లు కడుక్కుంటున్నారు. మోకాలు వరకూ జాగ్రత్తగా చీర ఎత్తి కడుక్కుంటున్నారు. కొందరు వయసులో ఉన్న కొంటెపిల్లలు ఒకళ్లమీద ఒకళ్లు నీళ్లు జిమ్ముకుని పరుగెత్తుతున్నారు. వాళ్ళ రొమ్ములు బిగుతుగా గుత్తంగా కదలడం వెంకటరెడ్డి చూశాడు. అతనికి పాతపాత సంగతులన్నీ గుర్తుకువచ్చాయి.

మిఠాయి దుకాణాలు నూనె వాసన కొడుతున్నాయి. నీరెండలో లేచిన దుమ్ము గొప్పగా అనతోంది. చెరుకుగడలు గుట్టలుగా పడవేసి ఉన్నాయి. ఎక్కడ చూసినా జనం జనం. కొత్త బట్టలు కట్టుకుని పిల్లలు చేతులు నాకుకుంటో ఏవేవో తింటున్నారు. కొందరు అప్పుడే పాడయిన బూరాలను నిస్పృహతో ఊదడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. రంగురంగుల బుడగలు ఎగరవేస్తూ ఒక ఆడది అమ్ముతోంది. కిర్రుకిర్రుమనే పిపికలు గాలిలో గిరగిర తిరుగుతున్నాయి. నిన్నటిదాకా నిర్జనంగా ఉన్న ఇసుకపర్ర ఒక పట్టణంగా మారిపోయింది. కిక్కిరిసిన జనప్రవాహంతో మెల్లగా నడుస్తున్నాడు వెంకటరెడ్డి.

అతని కప్పుడే కొద్దికొద్దిగా గడ్డం నెరుస్తోంది. నలభయి సంవత్సరాలు దాటుతున్నాయి మరి. అతనికి ఒకసారి పెళ్ళి అవబోయి తప్పిపోయింది. ఆ తరవాత అతను మళ్లీ పెళ్లికోసం

ప్రయత్నించలేదు. అతని కనలు చిన్నతనంలో పెళ్లి అంటే కొంత భయంగా ఉండేది. అంత జనసమూహంలో ఎంతో ఒంటరితనం దిగులు అతని మనస్సుని ఆవరించాయి. తన పెళ్లి తప్పిపోయిన నాటి ఘట్టం అతను జ్ఞాపకం వేసుకుంటూ ముందుకు నడుస్తున్నాడు.

నాగమ్మని అతను బాగానే ఎరుగును. నాగమ్మ తండ్రి తన తల్లి దగ్గరకు వచ్చి పెళ్లిసంబంధం సంగతి మాట్లాడడం అతను తలుపు పక్కనించి విన్నాడు. ఇరవయి ఏళ్ళక్రితం నాటి సంగతి. అప్పుడతనికి పెళ్లి అన్నా, అసలు ఆడవాళ్ళన్నా ఎంతో సిగ్గు. అతనికి నాగమ్మని చూపించారు. ఓనాడు వాళ్ళ ఇంటి ముందునించి వెడుతుంటే నాగమ్మ అరుగుమీద కూర్చుంది. అతనికి భయం వేసింది కాని ఆగాడు. ఏదో పలకరించాడు. ఆమె ముఖం వంచుకుని ఏదో సమాధానం చెప్పింది. ఇంట్లో ఎవరూ లేరని గావును చెప్పింది. అతని బుర్రలో ఏదో గింగురు మంటోంది. తల తిరుగు తున్నట్టు అనిపించి అరుగుమీద కూర్చున్నాడు. ఆమె లేచిపోలేదు. కొంత నత్తిగా, కంగారుగా ఏదో అడిగాడు. నేను నీకు నచ్చానా? అని అడగాలని అతని ఉద్దేశం. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వినట్టు అతనికి అనుమానం. ఆమె చటుక్కుని ఇంట్లోకి పారిపోయింది. అతనికి ఏంచెయ్యాలో తోచలేదు. అతనుకూడా ఇంట్లోకి పరిగెత్తాడు. ఆమె గబుక్కుని గదిలోకి పోయి తలుపు వేసుకో బోయింది. అతను అనుకోకుండానే ఆమెవేపు చేతులు జాచాడు. ఆమె తలుపు వేసుకుంది. కాని ఆమె చీరచెరగు అతని చేతుల్లో చిక్కు కుంది. అతనికి ముచ్చెమటలు పోశాయి. గదిలోనించి ఆమె ఆపత్తులోపడ్డ మనిషిలాగ మెల్లగా ఆదుర్దాగా అంది "నీకు దండం బాబోయి! నన్ను వొదులు బాబోయి!" అతనికి అమిత భయం వేసింది. అతనసలు ఏమీ చేద్దామనుకో లేదు. మనస్సంతా స్తబ్ధంగా అయిపోయింది. చిత్రం ఏమిటో చేతులు మాత్రం చీర చెరగు వొదలలేదు. లోపలనుంచి ఆమె ఏడుపు సన్న సన్నగా వినపడింది. అతని చేతినరాలు పట్లువిడ్డాయి. అతని కాళ్లు కది

లాయి. ఒక చెడ్డ కలలోనించి మేలుకున్నట్టు అతను అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు. అతనికి రాత్రులు ఆమె ఏడుపు కలలో వినబడింది. నాగమ్మ తండ్రి మళ్లీవస్తే తనకి పెళ్లాడానికి అసలు ఇష్టంలేదని చెప్పేశాడు. అంతా ఆశ్చర్యపడ్డారు. అయినా అతను పట్టిన పట్టు వదలలేదు. నాగమ్మ ఎక్కడుందో ఇప్పుడు! ఈ తీర్థంలోనే ఉండొచ్చు!

అతను ఒక్కసారి నిలబడి నాలుగు పక్కలా చూశాడు. ఒక గాంధీటోపి పెట్టుకున్న వ్యక్తి కాంగ్రెసు జండా పట్టుకుని ఆ మూకలో గొంతెత్తి అరుస్తున్నాడు. కొంతమంది అతని చుట్టూ చేరారు. వెంకటరెడ్డి దగ్గరగా వెళ్లాడు. అతను కాంగ్రెసుకి వోటు ఇమ్మని అరుస్తున్నాడు. ఎన్నికలు దగ్గరపడుతున్నా యని అతనికి వెంటనే జ్ఞాపకం వచ్చింది.

చీకటి పడుతోంది. అతనికి దిగులుగా ఉంది. పక్కని ఉన్న సోడాకొట్టుదగ్గర ఆగాడు. తెల్లని దీపపు కాంతిలో ఎర్రగా పచ్చగా అమర్చిన సీసాలు చూస్తే అతనికి దాహంవేసింది. ఒక క్షణం ఆగాడు. సోడా అర్ధణా, జేబుమీదికి చెయ్యిపోనిచ్చాడు. రంగు తాగితే ఆరు కానులు. అనుమానించాడు. ఇంతలోకే జనప్రవాహం తోసుకు వస్తోంది. అతను ఏదీ తాగకుండానే ముందుకి నడిచాడు. అతని చెయ్యి పక్కజేబుమీద ఉంది.

అతనిచుట్టూ చీరలు రెపరెప మంటున్నాయి. మెత్తని భుజాలు రాసుకుంటూ పోతున్నాయి. చేతికి తగులుతూ అందీ అందకుండా ఒక పెద్ద ఆడప్రపంచం వెళ్లిపోతోంది. అతనికి అంగుళం దూరంలో నించి అద్భుతమయిన వ్యక్తులు పోతున్నారు. అతనికి ఏదో చెయ్యి దాటిపోతున్నట్టు ఆదుర్దాగా ఉంది. తీర్థపు ఉత్సాహం వాళ్ల నున్నని ముఖాల మీద ప్రతిబింబిస్తోంది. ఉత్సాహంతో వాళ్లు మరీ పొంకంగా కనబడుతున్నారు. కొత్త చీరల అడుగున వారి శరీరపు రేఖలు చూచాయగా అతనికి మత్తెక్కిస్తున్నాయి.

దీపాలన్నీ వెలిగించారు. చీకటి పడింది. అతను గుడి గుమ్మం లోకి వచ్చాడు. అక్కడ జనసమ్మర్దం ఎక్కువగా ఉంది. గుమ్మంలో నించి మగ ఆడ ఒత్తుకుంటూ నొక్కుకుంటూ లోపలికి పోతున్నారు. అతను కూడా ఆ సమ్మర్దంలో పడ్డాడు. అతని ఊపిరితిత్తులకు నన్ని పక్కలా ఒత్తిడి తగిలింది. కాని గుమ్మందగ్గర చీకటిలో వ్యక్తులు తగలలేదు. ఇంతాజేసి అతను కొబ్బరికాయలూ, అరటిపళ్లూ కొనుక్కురావడం మరిచిపోయాడు. అంచేత గర్భగుడిలోకి పోకుండా మండపం పక్కని నిలబడ్డాడు. ఆవేళ అతనికి దేవుడికి దండం పెట్టాలని ఎందుకో తోచలేదు. చుట్టుప్రక్కల కుర్రవాళ్లు ఆడవాళ్ళతో హాస్యాలాడుతున్నారు. విరగబడి నవ్వుకుంటు న్నారు. ఒకరినొకరు తోసుకుంటున్నారు. లోపలినించి గుడిగంట తరచు మోగుతోంది. గర్భగుడిలో నించి మంత్రాలు, సంభాషణ అనేక ప్రతిధ్వనులతో ఇవతలికి వినబడుతోంది.

వెంకటరెడ్డి ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి, పక్క గుమ్మం వెంట గుడి ఇవతలికి వచ్చాడు. పక్కగుమ్మం ఒక సందులోకి ఉంది. సందు చీకటిగా ఉంది. గుడినించి ఇవతలికి వచ్చే జనం సందులో క్రిక్కిరిసి ఉన్నారు, తీర్థం వేపు దీపాలవెలుగు దూరంలో కనబడుతోంది. చీకటిలో తోసుకుంటూ అటువేపు జనం నడుస్తున్నారు. మనిషికీ మనిషికీ అంగుళం కాళీలేదు. అనంతమైన ఒక చీకటి సొరంగంలో నడుస్తున్నట్టు అనిపించింది వెంకటరెడ్డికి. అతని చుట్టూదేహాల ఒత్తిడి అతన్ని తొందరపెట్టింది. ఒక పది గజాలలో సందు పెద్ద రోడ్డులో కలుస్తుంది. అప్పుడు ఏదో జరిగింది.

అవతల తీర్థంలో పెద్ద కల్లోలం చెలరేగింది. దీపాలవెలుగులో చెరుకుగడలు గాలిలో ఎగురుతున్నాయి. అమ్మోయి! 'బాబోయి' అని కేకలు వినబడుతున్నాయి. సందులోకి జనం తోసుకువస్తున్నారు. సందుకొనని కొంచెం వెలుగూ, చీకటిగా ఉంది. పక్కనున్న గుమ్మంమెట్లు ఎక్కి అరుగుని ఆనుకున్నాడు వెంకటరెడ్డి. సందులో కల్లోలం ఎక్కువయింది. ఇంతలో అతని దగ్గరగా బాబోయి!

అని ఆర్తనాదం వినపడింది. ఎవరో తూలి అతనిమీద పడ్డారు. మెట్టు జారింది కాబోలు కింద పడబోయారు. అతను ఒక చేత్తో పట్టుకున్నాడు. మెత్తని స్త్రీ దేహపు స్పర్శకు అతనివళ్ళు పులకరించింది, అతని చేతులు పట్టువదలలేదు. ఆ స్త్రీ పట్టు వదిలించుకోలేదు. చుట్టూ జనం ఒత్తిడి ఎక్కువయింది. అతను నిలబడ్డ మెట్టు మీదికి ఆమెకూడా ఎక్కింది. అరుగుమీద చెయ్యి ఆనుకోబోయి అతని రొమ్ముమీదికి వాలిపోయింది. అతను మెల్లగా ఆమె పక్కలు చేతులతో తాకాడు. ఆమె లేచిపోలేదు. 'బయమేస్తోంది బాబోయి!' అంది ఆమె. అతడు అప్రయత్నంగా అభయమిస్తున్నట్టుగా తన చేతిని ఆమె నడుముచుట్టూ పోనిచ్చాడు. ఆమె గబగబా ఊపిరి తీసుకుంటోంది. ఊపిరితో ఆమె రొమ్ములు సూటిగా అతని రొమ్ముమీద బరువుగా ఆనుతున్నాయి. ఆ కను చీకటిలో ఆమె, ఆకారం అస్పష్టంగా అతనికి ఆనింది. అతని రెండో చెయ్యికూడా ఆమె నడుమునుచుట్టింది. ఆమెను మెల్లగా అదుముకున్నాడు. ఆమెతల అతని మెడదగ్గర ఆనింది. ఆమె అతని చేతులు విదిలించి తీసివెయ్యలేదు. అతను సాహసించి ఆమె మెడమీద పెదవులు ఆనించాడు. కిచకిచలు పెట్టినట్టు ఆమె చటుక్కుని మెడ వంచింది. ఒక క్షణం అయిన తరవాత ఆమె తొందరగా అతని కౌగలినించి విడిపించుకుని ఆ జనంలో మాయమయి పోయింది. అతని శరీరంచుట్టూ ఏదో ఒత్తిడి చటుక్కుని పోయినట్టు అతనికి అనిపించింది. అతనిగుండె పిచ్చెక్కినట్టు కొట్టుకుంటోంది. మెల్లగా తప్పించుకుని సందులోనించి రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు. ఆమె ఎల్లాఉంటుందో ఊహించుకోబోయాడు. పద్దెనిమిది సంవత్సరాలుండొచ్చు. ఎంత సూటిగా గట్టిగా ఉన్నాయి రొమ్ములు! అతని చేతులకి తగిలిన ఆమె శరీరపు నున్నదనాన్ని అతడు గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నాడు. ఆమె మెడ ఎంత మెత్తగా ఉంది! అందులోనూ ఏదో వింత వాసన!

అతని జీవితంలో అది మొదటిసారి స్త్రీ స్పర్శ తగలడం. అతని నవనాడులు ఏదో మోతలాగ మోగుతున్నాయి. అతని శరీరం అంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. ఇంత వింత అనుభవం అతనికి ఎన్నడూ కలగలేదు. తనవంటి వాడి రొమ్ముమీద ఒక స్త్రీ ఎన్నడయినా ఆనుకుంటుందని అతనికి ఎప్పుడూ అనిపించలేదు. ఎవరికీ, ఎప్పుడూ లభించని అనుభవం ఏదో అతనికి దొరికినట్టు అతనికి అనిపించింది. ఆమె స్పర్శ అతన్ని ఇంకా వొదలలేదు.

అతను ఎవరినో ఆ గోలని గురించి అడిగాడు. కొందరు తాగుబోతులు కొట్టుకున్నారట. ఏదో పాత వైరాలున్నాయట, సోడాకొట్టు ఇంతలోకే అతనికి కనబడింది. రంగు రంగులబుడ్లు దీపపువెలుగులో ఆకర్షణంగా కనబడ్డాయి. అతనికి అమితమయిన దాహం వేసింది, అరుకానులు ఇచ్చి రంగు తాగాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అలవాటు ప్రకారం అతనిచెయ్యి పక్క జేబుమీదికి పోయింది.

జేబులో పర్సు లేదు.

అతడు పిడుగుపడినట్టు అల్లాగే నిలబడిపోయాడు. ఆ రంగు రంగుల బుడ్లు దీపపు వెలుగులో వెగటుగా కనబడ్డాయి. బ్రతుకు వెగటుగా తోచింది. క్రుంగిపోయి అతని మనస్సు బరువుగా వేలాడింది.

అతడు ఇంటికి మళ్లాడు.